

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca I-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 181

Az antiszemita Bécs.

Pécs, 1895. szeptember 20

(*) Még a politikában sem szeretünk más ajtaja előtt seperni, de az ott a napokban végbement választások, melyek Luegeréket tették a helyzet uraivá, kötelességünké teszik, hogy foglalkozzunk egyszer kivételesen a Bécsben történetekkel, honnét évszázadok óta annyi rossz szakadt már a nyakunkba.

Ha nem is tudnók jól, ha nem ismernők eléggé az osztrák antiszemita vezérének hirhedi magyarfalását, mert szerinte minden magyar — zsidó, a kiket vissza kellene kergetni Ázsiába, irigy csudálkozással kell tekintenünk a milliónál több lakossal bíró császárvárosra, hogy azt a helyet, a hova Bécs került, soha egy nagy város sem foglalhatja el, ha a műveltség fejlődése szerint osztályozzuk a városokat. Mert nézetünk szerint a műveltség és az antiszemitizmus egymást annyira kizárják, ez a két fogalom annyira össze nem illő, hogy ennek megegyeztetése csakis a szent István torony aljában élő gemüthlich nyárs-polgárok városában volt lehetséges. a mint a példa bizonyítja, a hol az a műveltség fokmérője, ki tud nagyobb jux-okat csinálni.

No de a dolgoknak ide való fejlődésén ne csudálkozzunk egy cseppet sem. Hisz Bécsben virágzik még a XIX. század végén is az az öröklött bárgyuság, hogy a legképtelenebb demagógia irányozhatja a városi polgárság tulnyomó részét és az antiszemitizmus mocskos zászlaját diadalmasan tűzheti a község tanácssterme fölé. Ne csudálkozzunk e fölött, hisz Bécs szinte predesztinálva volt a sorstól erre a heroztratesi szereplésre, miután századokon át csupán az udvari kegy árnyékában felett minden polgári érzése és soha semmiféle nemzeti érzelmmel közösségben nem állott. „Es gibt ein Kaiserstadt.“

A nagy Bécs tanácsa akként alakul, hogy az összes adófizetők adóösszege három egyenlő részre osztatik. A kik az adók egyharmadrészét viselik, mint legnagyobb adófizetők, alkotják az első kuriát és választják a tanács egyharmadát. A kik a második harmadrészt fizetik, alkotják a

második kuriát s ebben vannak a középvagyonyú polgárok. Ezek is egyharmad részét választják a községi képviselőnek. Végre a harmadik kuriát alkotják az összes többi adófizetők, bármi csekély adóval is legyenek megróva. Ez a harmadik kuria és ez választott kedden.

E szerint van összeszerkesztve a bécsi községtanács a [patriciusok, a populus és a plebs választottjaiból és mindössze csak 138 tagot számlál. Ennek a kis republikának elnöke a választott polgármester, a kit hivatalában megerősít a császár.

A plebsnek, mint a legtöbb szavazóval rendelkező kuriának szavazási eredményeit már ismerjük, az egész vonalon az antiszemita győzelmével végződtek. De a hátralevő másik két kuria sem fogja a mérleget kedvezőbbé tenni, mert az antiszemita chanceai már előre is kedvezőbbek, mint a liberálisokéi. Luegernek nagy többséggel újra Bécs polgármesterré leendő megválasztása most már több mint bizonyos.

Más kérdés az, vajon fogja-e őt a császár hivatalában megerősíteni? Ha az új Badeni-kabinet Luegert és az antiszemita uralmat Bécsben meg nem tűri, úgy nincs más hátra, mint kormánybiztossal és autonom tanács nélkül igazgatni a nagy várost hosszú ideig. Ugy, mint a Bach-korszakban volt.

Ennek pedig be kell következnie, mert Bécs város immár bizonyossá tette, hogy a nagy világvárosok közt csak a köteles kiskorúság köntöskében lehet megjelenni, így aztán viselnie kell kiskorúságának természetes következményeit, hogy gyámság alá helyeztessék.

És itt kezdődik a história igazságszolgáltatása. Századokon át az abszolút kormányok atyai gondoskodásában részesülve, a kizsákmányolt népek zsírján élőködve, az alkotmányosság újabb korszaka alatt sehogy sem tudta az autonom szabadságot élvezni. Rövid idő alatt a szellemi és anyagi hanyatlás lejtőjére jutott és most polgárainak öngyilkos viszálykodásai között vonaglik.

Nincs rajta mit sajnálnunk. Mi magyarok bizony némi elégtétellel vehetjük, ha gondnokság alá kell helyezni azt a várost, mely a mi szabad

nemzeti életünket mindenkor rosszakaratu gyámkodása alá igyekezett szorítani.

Történjék azonban a dolog bármiképp, annyi tény, hogy az antiszemita győzelmének nagy visszahatása lesz nemcsak az osztrák metropolis egész fejlődésére, hanem magára a Reichsrath választására és a pártviszonyokra nézve is; mert Béccsel együtt a liberálisok elvesztik Alsó-Ausztriát és a mi a legfőbb, elvesztik az amugy is megfogyatkozott prestige-jüket.

A mi magát az antiszemitizmust illeti, arra nézve is kritikus idők következnek, mert esetleg kormányzati programot kell neki adni és ígéreteit beváltani. Ez az új éra Bécsben meglehetősen chaotikus és tele van kérdéssel, bizonytalansággal és aggodalommal. Sokan vesztét jósolják Bécsnek. Tehát ezekről a szomorú jelenségekről mi, mint az események távoli szemlélői, csakis olyan példát vegyünk, mint a spartaiak vettek a megrészegített helótákról, midőn oda vezették a mocsárban fetregőhöz a gyermeket, mondván: „Nézd, rettentesen el téged is, hogy soha se légy barom.“

* **A véderőtörvény módosítása.** Az ország törvényhatóságainak kebelében, mint tudva van, élénk mozgalom indult meg az iránt, hogy a törvényhozást felkérjék a véderőtörvény 25 ik §-a rendelkezésének megváltoztatására. Az országgyűlés végéhez közeledő nyári vakációja alatt is nem kevesebb, mint tizenhét törvényhatóság — Arad-, Árva-, Baranya-, Csanád-, Csongrád-, Gömör-, Hajdu-, Háromszék-, Kisküküllő-, Koloss-, Liptó-, Szabolcs-, Torda Aranyos- és Zalavármegye és Kolozsvár, Komárom és Marosvásárhely város — intézett ebben az ügyben feliratot a képviselőházhoz. Valamennyi felirat hangoztatta, hogy a szóban forgó rendelkezése a törvénynek ma már, a midőn a hiányzó létszám pótolva, sőt fölösze van, teljesen felesleges, a mit az bizonyít, hogy a tiasi vizsgálatot sikeresen letett önkéntesek közül sokat nem neveznek ki tartalékos tisztokká, sőt a törvény világos rendelkezése ellenére még tiszthelyettesekké sem léptetnek elő. Megemlékesnek a feliratok a közös külügyminiszter ama intézkedéséről is, mely szerint a második évet szolgáló önkéntesek e szolgálatidő letelte előtt szabadsághozhatók, de eltekintve a hadügyminiszter által való törvénymagyarázás tör-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Elégtétel.

Bogsán Gyula hegedűművész egyik körútján belebolondult egy kis leányba. Még egész kis leány volt a Petrovics Kata, a kinek még csak annyi fogalma volt a házasságról, hogy az es küvő napján gyönyörű fehérruhát kap a menyasszony, Brüsszelből hozat a Róza tante fátlyat (teheti a Kata csinos kis örökségéből!) s hogy tenger sok nép nézi a gyönyörű szép menyasszonyt, a kinek halványnak és kissé siránkozóknak illik lenni. Tizenhat éves kora dacára gyönyörűen kifejtett leány volt. az élet mosolygott le telt arcáról s nevető kék szeméibe az egész városka fiataisága belebolondult.

Bogsán nagyon komolyan vette a dolgot, alig látta kétszer a leányt, mar is a házasságról gondolkozott Katinka megtudta becsülni Bogsán művészetét, akinek ábrándos természete könnyen engedte, hogy azt higgye, hogy Katinka nem csupán művészetét bámulja, hanem az ő egyéniségeért is rajong. A leány szüleitől igen szép vagyont örökölt, nem kellett tehát attól tartania, hogy a művész kétséges anyagi pozíciójához kell valamikor a leány sorsát fűzni s mikor már éppen nem tudott elenállni annak a vagynak a mely Katinka első látásakor szívet elfogta. Bogsán megkérte a kezét.

A kis leánynak szerfölött hízelt, hogy egy világhírű művész felesége lehet, a ki különben is

igen szemre való fiatal ember — s elfogadta Bogsán ajánlatát.

Sokat beszéltek a kis városban erről az eljegyzésről. Némelyik kicsinynek tartotta Katinka vagyont a világhírű művészhez, mások fiatalolták a menyasszonyt, némelyek pedig — különösen a helyi jeunesse d'orée — úgy vélekedtek, hogy Bogsán nyerhet csupán ezzel az eljegyzéssel, a kinek a jövőjét Katinka vagyona föltétlenül biztosítani fogja.

Két hónap mulva megvolt az esküvő is, oly pompával, hogy az egész megyében beszéltek róla.

Bogsán a hetedik menyországba képzelte magát, mikor a szende arcu gyermekleányt beemelte a templomból kijövet a nászkocsiba. Boldogsága azonban igen kevés ideig tartott.

Mikor délután a hagyományos olaszországi ut első nagyobb megálló helyén, az egyik fővárosi előkelő hotelben az utazástól kipirult arcu gyermekasszonyt szenvedélye egész hevével szoritotta magához, s tüzes csókjai mint a záporosó érték az asszonyka fejét, arcát, formás nyakát, — Katinka elsikította magát, s kiszabadulni igyekezett férje karjai közül.

Bogsán csak bámult. Már már arra gondolt, hogy a Derblay Philippe-Claire jelenet ismétlődik Ohnet legzsensialisabb darabjából. Látta, mint sápad el az asszonyka, szemei minő félelmet árulnak el s reszketése elárulta, hogy ezt a kis leányt meggondolatlansága kelepcebe juttatta. Hisz ez még nem feleség, neki még fogalma sem volt arról, mi az asszonynak, hitvesnek lenni, hisz ennek a tudata még csak most ébredzik benne. S a kétségbeesett kiáltást

csakhamar csendes zokogás követte. Majd magára rántotta utazó köpenyét s menni készült.

— Ne menjen, kedves Kata, ne féljen tőlem. Értem a helyzetet, hiszen tulajdonképpen én is bűnös vagyok a dologban s bár teljes lelkirozmre szükségem van, hogy uralkodni tudjak vágyaim fölött, ígérem, hogy e perctől fogva nem mint feleséget, hanem mint jó barátomat, vagy nővéretem tekintem. Ez a szoba az enyém lesz, a másik az önö.

Igy házasodott meg Bogsán Gyula, a nélkül, hogy férj lett volna belőle.

Bizony a buzavirágzin attilás huszárfőhadnagy mar valóságos Deus ex machina minden új novellában ott, a hol egy asszonynak el kell buknia, no de én nem novellát, hanem igaz történetet becsélek el s így megbocsáthatja az olvasó, hogy huszárfőhadnagy fog szerepelni a történetben.

Horvátovits Sándor igen megörült, mikor a zászlóalját felhózták a fővárosba. A hetekig tartó vigasságok után fölkereste régi cimboráit, Bogsán Lajost is, a kinek regényes házasságáról már a vidéken is beszéltek.

Nagyon érdekelte az úde, gyermekded asszonyka, s mikor először bemutatták neki, egy tekintet elég volt, hogy meggyőződjék a Bogsán házasságáról ke-ringő legendák hitelességéről.

Eljött kétszer háromszor a kis cealádhöz, s elhatározta, hogy udvarolni fog az asszonynak. Ő, a ki Mohács alatt átusztatta a Dunát kétszer egymás után teljes felszereléssel, ezt is csak olyan huszár bravournak tartotta, a mely még hozzá neki épp oly kellemes, mint a mennyire növeli hírnevét.

vénytelen voltáról, mert hisz az 1790. XII. t. cz. egyenesen a törvényhozás faktorainak tartja fenn a törvénymagyarítás jogát, mi e rendeletben a katonai diszkrecionális diszciplinának veszedelmes tulhajtását látjuk.

Frigyes főherceg Baranyában.

(Kiküldött tudósítónk távirati értesítése.)

Megyék legnagyobb földbirtokosa Frigyes főherceg és családja ma reggel 1/4 10 órakor érkezett meg Mohácsra, hogy onnét tovább utazva, a néhai Albrecht főhercegtől örökölt óriási földbirtokait megtekintse.

A főherceg fogadtatására Pécsről mintegy 80 tagból álló bisottság ment ki, mely szám minden állomásnál szaporodott.

A pompás idő még inkább emelte az ünnepi hangulatot, mely Mohács városát uralta.

A merre a főherceg elvonult, a házak mind fel voltak lobogóva és lomb diszszel ékesítve, az utcákon pedig ezernyi nép hullámozott.

A hajóhid fejénél, melyen át a főherceg a hajót elhagyta, a megye pompás diadalkapuja állt „Isten hosta Baranyavármegyében!” felirattal. Maga a diadal kapu sok zászlóval és hajózási jelvényekkel volt igen sikertelen diszítve.

Kissé feljebb állt Mohács város diadalkapuja „Üdvözljük!” felirattal.

Az ut felől végén veres kárpitozással diszített sátor állt. Előtte kilenc óra után kezdtek gyülekezni a küldöttségek, köztük a megye részéről Kardos Kálmán főispán és Szily László alispán vezetése mellett az összes főszolgabírók, továbbá Koszits Kamill főjegyző és Sey László árvaszéki elnök; a királyi ítélő tábla Blaskovich István elnök, Tolnai és Gruber táblabírák által volt képviselve; ott voltak Opris Péter posta- és távirat igazgató, Dragonescu Dömjén pénzügyigazgató, valamennyi pécsi állami hivatal főnökei, Erreth János, Simonfay János, Antal Gyula, Jeszenszky Ferenc és Stajevics János országgyűlési képviselők; Brázay Kálmán, Ország Lajos földbirtokosok; városunk részéről Aidinger János polgármester, Majorossy János főjegyző, Vaszary Gyula főkapitány; a királyi törvényszéktől Angyal Pál, dr. Porges Miksa és Geiger Dezső törvényszéki bírák, s még igen sokan.

A hajó főárbocán, melyen a főherceg s családja megérkezett, a császári ház lobogója volt felvonva.

A vármegye diadalkapujánál az alispán a megye nagyszámú küldöttsége élén üdvözölte a tarack lövések között kiszálló főherceget, kit a megye közönsége rajongó szeretettel és hódoló tisztelettel fogad, mikor először lép mint a megye legnagyobb birtokosa a megye területére; kívánja érezze magát otthoniasan nálunk s éljen családostól boldogan sokáig!

A kitörő s meg-megújuló dörgő éljenzés elhangzása után a főherceg következőleg válaszolt:

„Fogadják a szívélyes fogadtatásért legmélyebb köszönetemet. Igen örvendek, hogy alkalmam nyílik legalább pár napig itt tartózkodnom ezen szép megyében, melyet már évek óta szívesen látogatok és lakossága iránt meleg rokonszenvvel viseltetem. Szi-

Egy meleg júniusi délután Bogsánéknál volt. Gyulának valami vendége jött, egy művésznövendék, a ki ajánló levelekért kunyorált, Horvátovics magára maradt az asszonnyal s rögtön hozzálátott az ostrom hoz teljes tüzzel.

Az asszonyka nagy érdeklődéssel hallgatta a főhadnagyot, jól mulatott egy-egy nagyon kevésbé sikerült bókán s nem tudta elgondolni, hogy egyszerre mi lehette ezt a különben elég higgadt embert.

A zongorához lépett, hogy valami darabot játszszen. Horvátovits felugrott s hátulról átkarolta. Az asszony azt gondolta, valami tréfa az egész s hangosan felkacagott. A mint azonban hátratekintett a főhadnagy felé, egyszerre elsápadt.

Férje a küszöbön állott. Horvátovits iszonyu zavarba jött.

— Kedves Katinka, légy szíves magunkra hagyni. A főhadnagy igyekezett lehetőleg nyugot arcot ölteni.

— Uram, ön tullepte azt a határt, a mely házam barátját a kellemetlen házibaráttól elválasztja. Remélem, nem fogja kétségbevonni, hogy ezért nekem elégtétellel tartozik.

— Legkevésbé sem Mindenkor rendelkezésére állók.

— Ohó uram, mi nem fogunk egymásba vagy a levegőbe löni, sem egymás orrát vagy fülét lekasabolni, ez nekem nem elégtétel. Itt nagyobb dolgról van szó.

— Az amerikai párbajt nem tartom ugyan hozzám méltónak, de tekintettel a helyzet rendkívülségére, még ebbe is belenyugozom.

— Én nem. — Ha ön megöl engem, akkor én

vemből üdvözlöm mindannyijukat, kik ez alkalommal egybegyülekeztek!”

Ezek után a főhercegi család kíséretével a diszatórba vonult, hol Kardos Kálmán főispán következő beszéddel üdvözölte:

Császári és Királyi Fenség!
Legkegyelmesebb Főherceg!

Baranyamegye törvényhatósága és összes lakossága, Pécs sz. kir. város, ugy e két testvér törvényhatóság területén azékelő összes hatóságok és testületek nevében üdvözljük cs. és kir. Fenségedet, legkegyelmesebb főhercegnöket.

Üdvözljük, mint a királyi család tagját azon hódolatteljes tisztelet, szeretet és hűséges ragaszkodással, mely minden magyar keblében honol ura és királya és azon legmagasabb család iránt, mely Urát és királyát adja neki. Ez a magyar szívnek elvitázhatatlan öröke és saajtsága, ez a magyar szívből ki nem irtható.

Üdvözljük fenségedet, mint szűkebb hazánk e kies vidéke nagy és áldott földrészének örökösét és tulajdonosát.

Dicső őseink nagy része volt e drága föld védelmében és viaszaszerzésében, hősi vérükkel gyeyezték föl neveiket a történelem lapjaira, és hogy elmúltak a harcok viharos napjai, a béke munkájában nemes példával mentek elő, fenkölt szellemű és nemes szívű urai voltak e vidéknek — boldogságot árasztva és megelégedést hintve mindenütt.

E dicső ősek örökébe lép ma cs. és kir. fenséged — ismerjük nemes szívét — magasztos jellemét — nyomaikban fog haladni, de már legkegyelmesebb hivatalos megjelenése még egy reményt nyújt nekünk; s e reményünk, hogy otthonának fogja választani e megyét, hazánk e végvidékét jól tudjuk, hogy legmagasabb személye a népek összeségeié, az egész hazáé, magas hivatása és az ebből folyó kötelelések távol tartják, de ha pihenni száll, legyen szabad reménylenünk e föld legyen kiválóan otthona; legbiztosabb nyugálya mindannyiunk szeretete és ragaszkodása és nekünk legkegyelmesebben engedje meg, hogy cs. és kir. fenségedet tekinthessük a legmagasabb uralkodó család azon tagjának, kit kiválóan nevezhetünk magunkénak.

És tán merész, de legszebb reményeink zálogául körünkbe hozza szívének legdrágább kincseit élete boldogságát: a fenséges asszonyt és legmagasabb családját. Az Ég áldása kísérei őket mindenfelé, mint féltve kíséri osztatlan hódolatteljes szeretetünk; szeressék meg e földet, melyekhez csak ez egy óhajunkat fűzzük, hogy cs. és kir. fenségedet, a fenséges asszonyt és a legmagasabb családját az egek ura soká, igen soká éltesse.”

Mire a főherceg válaszolt, hogy örömmel jött e szép vidékre, melyet már korábbról ismer és megszeretett, s melynek lakosságával rokonszenvez. Köszöni a szép fogadtatást.

A főhercegi válasz elhangzása után Materényi kir. járásbíró neje, mint a mohácsi jótékony nőegylet elnöke üdvözölte a főhercegnöt egylete nevében, mely szép hölgykoszorúval volt képviselve s pompás virág csokrot nyújtott át neki. A többi hölgyek a négy kis főhercegnöknek adtak szép csokrokat.

Az üdvözlő beszédek bevégeztével Kardos Kálmán főispán bemutatta a főhercegnök az összes kül-

semmi elégtételt nem kaptam, pedig én nekem az elégtételhez jogom van. Ha én ölöm meg önt, akkor ez a gyermekasszony, — aki mint bizonyára hallotta is, tényleg csupán a törvény és az Isten előtt feleségem, akkor ez az asszony önben egy legyilkolt szerelmes lovagot fog látni, s engem, az imádónak gyilkosát, a gyilkos férjet fogja okozni mindenért, s borzadva fordul el tőlem s így sohasem érhetem el azt, a mihez egyszer már, — azt hittem, — oly közel voltam, hogy epedve, vágyón, boruljon keblemre, s ő mondja, hogy „szeretlek!” Nem, itt nem csupán a mi életünkről, hanem az én boldogságomról van szó.

Bogsán egy asztalkához lépett, s kihuzott egy fiókot.

— Itt van két golyó. Az egyik fekete, a másik fehér. Beleteszszük mind a kettőt ebbe a vázába. Jegyezze meg jól: a ki a feketét huzza, annak olyan dolgot kell elkövetnie, hogy ez az asszony megundorodva forduljon el tőle, s a másíknak karjaiba vesse magát. Nos, uram, önnek adom az elsőséget, tessék huzni.

A főhadnagy homlokát kiverte a hideg izzadság e beszéd alatt. Reszkető kézzel nyult az urnába, huzott, de nem mert megnézni a kihuzott golyót, hanem görcsösen szorongatta markában.

Bogsán huzott. Bátran, határozottan. Megnézte a golyót, — fehér volt. Megmutatta a főhadnagnak. Horvátovits meghajította magát és elment.

Másnap Bogsánéknál valamilyen alkalomból estély volt. Sokan voltak jelen, Horvátovits is eljött Bogsánné rendkívül nagy bámulatára.

Folyt a társalgás mindenről. Horvátovits foly-

döttségek vezetőit és a hatóságok fejeit, mire a főherceg és neje hosszabb cerciket tartottak, az első sorokban állók mindegyikét hosszabb megszólítással tisztelte meg.

Háromnegyed tizenegy óra tájban riadó éljenzés közt szállt a készen álló fogatokra a főhercegi család kíséretével együtt s megindult Főherceglakra. A menet élén népies banderium lovagolt.

Frigyes főherceg ezen ünnepélyes alkalomnál magyar tábornoki díszben volt, míg neje fekete fehércsikos selyem ruhában, a négy kis főhercegnő pedig fehér ruhákban voltak színes övszalagokkal.

A főhercegi birtok határánál impozáns diadal kapu volt felállítva, hol Horváth Gyula maissi jegyző tartott üdvözlő beszédet a díszes négyes fogaton érkező főhercegnek. A környékbeli falvak ünneplő ruhás népei hosszú sorokban álltak az ut mentén, míg az utat fehér ruhás leánykák hintették tele virágokkal.

Főherceg válasza után a menet tovább ment, melyhez a kölkedi csárdánál lovas banderium csatlakozott.

Udvárnál Neumayer Dezső dályoki jegyző az előljárásság élén üdvözölte a főherceget, kinek menetéhez itt ismét két község banderiuma csatlakozott.

A baranyavári járás határánál Antal Pál főszolgabíró mondott üdvözlő beszédet.

Főherceglakra érkező kocsik elsejében Trixler Sándor mohácsi főszolgabíró ült, másodikban Németh Lipót főherceg urad. ügyész, utána négyes fogaton a főherceg, neje és két kisebb leánya foglaltak helyet, míg az utánuk jövő kettős fogaton a két nagyobb leánya és Chotek grófnő ültek. A többi kocsin Wolkenstein gróf főudvarmester, Schell báró főhadnagy szárnysegéd, tiz uradalmi kocsin a kíséret, Kardos főispán, Szily alispán, Aidinger polgármester, Majorossy főjegyző, Hinka püspöki jogtanácsos, Trixler főszolgabíró stb. következtek.

Az első üdvözlő beszédet Rampelt, a főhercegi uradalmak igazgatója mondta, ki a tisztikar nevében üdvözölte az új tulajdonost. Beszéde után Uray Atala baáni esperes plébános a kegyurasági plébániák képviselői és a tanítói kar élén üdvözölte az új kegyurat.

Félkettőkor nagy ebéd volt, mely után a vendégek visszatértek Mohácsra, még a főhercegi család piheni az utazás és fogadtatás fáradalmait

Holnap Kis-Köszegre, vasárnap pedig Bellyére mennek, hol ez alkalommal ünnepélyes mise tartatik.

Hirek.

Pécs, 1895. szeptember hó 20.

— **(Tanári kinevezés.)** A vall. és közokt. miniszter az itteni főreáliskolánál üresedésben álló történelem és földrajzi tanszékre a város által első helyre kijelölt Simon Béla beregszászi gymnasiumi tanárt nevezte ki.

— **(Kitüntetett alelnök.)** A pécsi kereskedő ifjak kaszinója meglepő megtiszteltetésben részesíti szeretett alelnökét, Molnár János helybeli új nevű kereskedőt. Tekintve serény munkálkodását ugy a kaszinó, mint a kereskedelem terén ama alkalomból, hogy holnap, f. hó 21-ikén vezeti

ton a szerelemről uralkodó ósdi felfogásokról beszélt. Kijelentette, hogy a szeretett nőnek egy csókja felér mindennel, karriérérel, becsülettel, egy étellel; s mintegy szavainak bizonyítékául egyszerre csak Bogsánné mellé férközött s megsókolta a szép asszonyt, ott az egész vendégsereg szeme láttára.

A vendégek bámulnak, azt hitték, a főhadnagy megőrült, Bogsán pedig, aki ilyesmire még sem volt elkészülve, dühösen rohant az ajtóhoz, kinyitotta azt, s Horvátovits felé közeledett. A vendégek utját állották, a főhadnagy pedig ez alatt meggyújtott egy cigarettát, felcsapta monokliját, s a nélkül, hogy üdvözölte volna a társaságot, kiment a nyitott ajtón.

A vendégségnek persze rögtön vége szakadt. Bogsán még az nap provokálta a főhadnagyot. Másnap azonban a párbaj színhelyén a főhadnagy nem jelent meg. Lemondott a tiszti rangjáról, s külföldre ment.

Az esti lapok már tele voltak az eset részleteivel, s mindegyik a legélesebben kelt ki Horvátovits ellen.

Este pedig, mikor Bogsán hazaérkezett, felesége már az előszobában várta. Megtudta valahogy, hogy párbaj készülődik, s örömsikolylyal borult férje nyakába.

— Nem sérült meg? Igazán nem? S neki mi baja lett?

— Semmi, éppen semmi, nem verekedhettünk meg, mert a főhadnagy ur hirtelen elutazott.

— Édes, egyetlenem, kedves férjecském!
S Bogsánt ölelte, csókolta forrón az asszonyka — először.

Szabó László.

oltárhoz menyasszonyát, egy minden tekintetben díszes, s örök megőrzésre méltó emlékkönyvet ad át az ifjúság szeretve tisztelt alelnökének. A meglepő izléssel kiállított albumot Rihmer János helybeli könyvkötő készítette nagy gondnal, ki e téren már számtalan szebbnél szebb dolgot produkált. — Az ünnepelel alelnök fogadja a mi részünkről is elismerésünket.

— **(Áthelyezések.)** A pénzügyminiszter Bóhm Rezső siklósi pénzügyőri biztost hasonló minőségben Komáromba, Móric Gedeon makói pénzügyőri biztost pedig Siklóra helyezte át.

— **(A holnapi hangversenyéről.)** Méltonak tartjuk újból felhívni a közönség érdeklődését a holnap (szombat) esti hangversenyre. Bárdozay Irén, ki az ország összes nagyobb városaiban meglepő műveltségben részesítette a hallgatóságot, mindenütt nagy sikert aratva gyönyörűen iskolázott szopránjával, énekművészetét a bécsi akadémián sajátította el, hol már mint kezdő énekesnő bámulatra ragadta tanárait; ugy szintén Bak Adolf fiatal hegedűművész is, ki különben annyiban is érdekelt lehet közönségünkre nézve, mert városunk szülöttje. Mindenesetre pártfogást érdemelnek a fiatal művészek.

— **(Verekedés.)** A város egyik „mellék” utcájában az elmúlt éjjel óriási láрма és veszekedés vonta a rendőrség figyelmét magára. Borközi állapotban levő legények veszte össze Lovrics Mihály és Misángyi András kőművesekkel, kik sehogys engedtek a 48-ból. Az ütlegelés egész komoly szint kezdett már ölteni, mikor a helyszínén megjelenő rendőrség lecsillapította a túlságosan felizgatott kedélyeket és a egész verekedő bandát letartóztatta.

— **(Tűz a Mecseken.)** Mint értesülünk az elmúlt éjjel majdnem láng borította el az egész Mecsek erdőséget. Nem tudni csintalan gyermekek, vagy rosszakaratu csavargók gyújtották-e meg a hegytetőn felhalmozott rőzse rakást, elég az hozzá, már 2 hatalmas tölgyet is nyaldosni kezdett a terjedő láng. Szerencsére két falusi ember jött Pécs felé, kik észrevéve a tüzet, azt csirájában eloltották. Nagyon könnyen nagy veszedelem lehetett volna a dologból, hisz a sok lehullott levél és ág száraz, a mi azután ugy ég mint a szalma.

— **(Halálozás.)** Csüttörtök este fél 9 órakor hunyt el hosszas szenvedés után özv. Hentz Jánosné szül. Buzády Janka tevékeny és áldásos életének 40. évében. Az elhunytat öt kiskoru árva síratja. Temetése 21-én délután 4 órakor fog a Zrínyi-utcai 17. számú házból végbemenni. — Chalupnyi Ferencz, a boldog emléktű Chalupnyi János volt abaligetii plebános édes atyja, élte 90 ik és boldog házasságának 40-ik évében jobb létre szenderült. Temetés vasárnap d. u. 4 órakor fog a pálya-atcai 2. számú házból végbemenni.

— **(Az ezredéves országos kiállítás)** mezőgazdasági és erdészeti részének rendezése céljából a földművelésügyi miniszter által szervezett kiállítási irodához, mely a kiállítási igazgatóságtól függetlenül a mezőgazdasági nagy csarnokban működik, naponta érkeznek hibás címzés miatt elkésett megkeresések. Az iroda tehát figyelmezteti a közönséget, hogy a mezőgazdasági és erdészeti csoportok ügyeit érdeklő levelek nem a kiállítási igazgatósághoz, hanem a földművelésügyi miniszter kiállítási irodájához (Városliget, Mezőgazdasági csarnok) emelkednek.

— **(Éjjeli csendháborítók.)** Újra divatossá kezd válni városunkban az az ugynevezett „éjjeli bömbölés”, mit néhány berugott atyafi utca hosszatt hallat. Alig csukódnak be a külvárosi kocsma-ajtók — kieresztve magukból a már „elkészült” vendégeket — megkezdődik a pokoli láрма. Hol egy tántorgó tehenes, hol pedig egy életunt favágó ordít elkese redetten, a mi természetesen a békés polgárokat álmukból felriasztja. Rendőrségünk elejét vette a dolognak: napról-napra növekedik azok száma, kiket e bömbölésért befog; reggelig jó kialsusznak magukat s akkor esetleg szabadon bocsátják.

— **(Bitang tinó.)** Fischer Ignác maissi lakos három éves fenálló szarvu tinója a mult napokban a véletlenül nyitva hagyott istálló ajtón kiszökött, s örült futással a faluból eltűnt. A mohácsi orszagutnak vette útját, hol a fel alá járó gyalogosok s kocsin haladók között halálos ijedelmet okozott. Oly gyors vágatást vett futás közben, hogy a megvadult tinót senki sem tudta elfogni. A mohácsi főszozolgabírószág útján körözik a kalandos ökröcskét.

— **(Hogyan származik a divat?)** A legtöbb divatról nehéz volna megmondani, hogy honnan ered, néhányról azonban mégis tudjuk, hogy hogyan és mily körülmények között, kinek a kezdeményezése folytán származott. A nemrég elhunyt Worth elmond néhány példát. A század elejéig a hölgyek rövid ruhát hordtak. Ekkor történt, hogy Viktória angol királyné kevéssel trónra lépte után megsebesítette a lábát, a mikor egy kocsirol leszállott. Másnap ünnepi fogadásnak kellett lennie a St.

James-palotában. Mit tett a királyné, a kinek a lábán kötés volt? Hamarosan hosszú ruhát készítette magának, a mely a lábát elrejtette. Nyomban az udvari hölgyek is hosszú ruhában jelentek meg s csakhamar ez lett Európa divatja. A divatgenezis egy másik esete a következő: Rachel a híres tragika egy szegény asszonytól néhány méter sárga szövetet vásárolt, a melyre nem is volt szüksége és a melyről nem tudta, hogy valamikor felhasználhatja-e. Mikor aztán egyszer ujra megnézte a szövetet, ruhát készített magának belőle, a melyet egyik szerepében felvett. A szerep sikere éppen olyan nagy volt, mint a ruháé és egy ideig egész Páris sárga szöveteket hordott. A legujabb időkből való a következő, harmadik eset: Egy nagyon ismeretes hölgy, a ki ideiglenesen Párisban tartózkodott, minden áron jelen akart lenni a nagyobb versenyen. noha erre az alkalomra nem volt megfelelő ruhája. A legutolsó pillanatban valahogy átalakított magának egy régi fekete ruhát és egy piros napernyőt vett hozzá, a mely, ugy mondták emelni fogja egyszerű toilettejét. És megtörtént a csoda. A hölgy igazi szenzációt keltett égő piros napernyőjével s attól kezdve a napernyők divatos színe a piros lett.

— **(A képmutatók)** vagy Huszárok és Dámák” című 4 felvonásos vígjáték, melynek előadása a közben jött országos gyászos eset miatt elmaradt, a kath. legény-egylet műkedvelői által holnap 21-én kerül színre. A holnapi előadás este 8 órakor veszi kezdetét, míg a vasárnap, (ugyan e darab) mely táncmulatsággal van egybe kötve, fél 8 órakor kezdődik. A szorgalmas és buzgó műkedvelők, kik oly odaadással és igyekezettel iparkodtak nehéz feladatuknak megfelelni s mint reméljük annak derekasan meg is felelnek, megérdemlik, hogy a holnapi esteen egy mint a holnapután is, közönségünk tömegesen pártfogolja és tapsolja a derék műkedvelőket.

— **(Merelli színház.)** Mint a fairagaszköröl olvasható, a Merelli világhírű royal illusionista holnap és holnapután a magasabb varázslat, fizika, optika és spirítisztika terén előadást fog tartani Merelli tanár a legmagasabb elismerésekkel, okmányokkal és érdemrendekkel van kitüntetve; rendkívüli ügyes mutatványaiért az ezüst érdemkereszt tulajdonosa. Koronás uralkodók a legmagasabb elismerésben részesítették, mely bizonyítékok minden kinek rendelkezésére állanak. Közreműködik Merelli tanárral a világhírű Bella Cora is, a londoni kristály palotából; az ő szabadalmazott mysterikus légművével stb. stb. igen érdekes mutatványok lesznek láthatók. Bővebbet lapunk hirdetésében.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”

XXIII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatálhatunk, hogy kiadónk áldozatkészsége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem e-ett hiába: mert a „Pécsi Figyelő” napról-napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor lepezetlenül megmondta az igazat. Dicsért, méltatt, ha az érdem elismerést követelt; de kérelhetlenül ostorozta a bűnt, a visszaéléket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő” egyetlen az egész Dunántul, mely naponkint megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől téveszteni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő” ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hírforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, ugy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevő leg lapunk naponkint esti 6 órakor jelenvén meg, ugyanazok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő”, mint az igazi közvélemény hű kifejezője tehát nem szorul hangzatos reklamokra. Ismeri közönségünk rég idő óta kedenc

lapját. Éppen azért a közeledő évnegyed alkalmával csupán azzal a kéréssel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” megmarad a régi, vzzal a különbséggel, hogy ezentul fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csaportossunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő” lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hisszük, hogy azokra ezentul is számíthatunk, a kik eddigelő is hiveink voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap pártolása által pártolják a függetlenséget: ott van **heté-kindásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegek minél előbb való beküldését, nehogy a lap esztendőseben fennakadás álljon be. A hátralevő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

TÁVIRATOK.

— **A memorandisták Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az államfogházból kiszabadult memorandisták küldöttsége ma délután 5 órakor Pázmándi Dénes országgyűlési képviselő vezetése alatt kihallgatáson volt Bánffy miniszterelnöknél, hogy megköszönje neki az amnesztiát. A küldöttség Lukácsiu és Ratiun kívül még több szabadon bocsátott államfogolyból állott. Negyed hatkor érkezett fel a várba Pázmándy Dénes képviselő, Coroján ügyvéd és Lukácsiu László, a kik rögtön bebocsátatást nyertek Bánffy miniszterelnök elé. A fogadtatáson, meiyen már Pázmándy Dénes nem vett részt. Lukácsiu László hosszú magyar beszédet intézett a miniszterelnökhöz, melyben az összes szabadonbocsátott memorandisták nevében leghálásabb köszönetüket fejezte ki a kegyelemért s bejelentette a miniszterelnöknek, hogy ők a kegyelmet hálafeliratban akarják megköszönni ő felségének és a hálafeliratot a magyar kormány útján akarják a királyhoz juttatni. A hálafeliratot azonban e percben nem nyújthatják át, mivel az összes szabadon bocsátott oláhok nincsenek Budapesten. Még egyszer kifejezi halálját és biztosítja a miniszterelnököt, hogy a kegyelmet nem méltatlanoknak adta meg. A miniszterelnök válaszában őszinte örömet fejezte ki szándékuk fölött, s biztosította őket, hogy halájukat legelső alkalommal tudatja a király ő felségével. Beszédje folyamán jelezte, hogy jelen pillanat nem alkalmas politikai reflexiókra, de reméli, hogy nem fognak többé a törvényvel ellentétbe jutni. Végül hangsúlyozta a kormány közreműködését a kegyelem kieszközlésében. Lukácsiu erre azt felelte, hogy a kegyelemért mindnyájan elismeréssel áldoznak a kormánynak. Beszélgetés folyamán a miniszterelnök reményét fejezte ki, hogy a jövő választások után 1897 ben, a román-kérdést már a parlamentben tárgyalhatják román intéző férfakkal, mire Coroján azt válaszolta, hogy ha a választási törvény megmástitása és tisztaságának garanciája lehetővé teszik, teljesítik a miniszterelnök ebbeli reményét. A kihallgatás mintegy 20 percig tartott.

— **A királyt váró Zenta.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délután érkezett Zentára Császká katoccai érsek, kit a zentaiak polgármesterük vezetése alatt nagy küldöttséggel fogadtak. Ő felsége ma este indul Bécsből, s holnap reggel 7 órakor érkezik Zentára, hol este 9 óráig marad, amikor is Kolozvára utazik. Bánffy miniszterelnök már elutazott Kolozvára.

— **József főherceg köszönő levele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) József főherceg Bánffy miniszterelnökhöz és az akadémiához hasonló levelet irt, mint az országos vörös kereszt egylethez, melyben rendkívül megható ama kijelentése, hogy nincs egyéb reménye, mint hogy fiatal mielőbb találkozzék a másvilágon.

Garibaldi-szobor leleplezése és Crispi. (A „Pécsi Figyelő” eredeti tavirata.) Mint Rómából jelentik, Crispi Garibaldi-emlékszobor leleplezésénél tartott beszédében a következőket mondta: „Mai napot legméltóbban ünnepeljük Viktor Emanuel hú barátjának, Garibaldinak emlékével.” Tagadja az olaszok ellenségeinek azon állítását, hogy ezen ünnep a pápa megsértésére irányulna.

Művészet, irodalom.

Verne Gyula összes munkáinak egyedül jogosított képes kiadásából a 17—20. füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A négy füzet az „Utazás a hold körül” folytatását tartalmazza, Gaal Mózes új fordításában a megint gazdagon van illusztrálva. Verne az exotikus utelírását a naprendszerben 30 pompás kép tarkítja. A három utazó élményei és megfigyelései a világűrben, életmódjuk az ágyulöveg belsejében, megkapó, érdeklődésünket megfeszítő olvasmány, mely a nélkül, hogy észre vennék, beveszt bennünket a csillagvilág bámulatos és főságes titkaiba. — Ez új olcsó kiadás egy-egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizethető a vállalatra 1 forinttal 5 füzetre, akár a Franklin-Társulatnál, akár a könyvtáraknál.

„**Uj Idők.**” A napi sajtó elismeréssel tartozik egy olyan szépirodalmi hetilapnak, amely sikeresen küzd a külföldi hasonirányú vállalatok ellen és szerencsésen elérte, hogy a „Gartenlaube” helyet ma már a magyar betilapot találni minden művelt magyar család asztalán. Ennek a fényes eredménynek alapja az volt, hogy az Uj Idők szerkesztője a legkiválóbb magyar írókat és festőket tudta maga körül csoportosítani és azonkívül nagy súlyt fektetett az aktuális eseményekre is. A ma megjelent 39-ik szám az elhunyt László főherceg emlékének van szentelve és sok érdekes képet, valamint jellemző adatot közöl róla. A novellisztikus részt Mikszáth Kálmán, Herceg Ferenc, Endrődi Sándor, Kenedi Géza és más neves magyar írók szolgáltatták. A kiadóhivatal (Andrássy ut. 10. sz.) kívánatra ingyen küld mutatványszámot.

Bűnügyi tárgyalások.

Szeptember hó 23.

- 5395. Kárászi János ellen lopás miatt.
- 5057. Kis Erős Sándor ellen zsarolás miatt
- 5208. László Andrásné szül. Farkas Anna ellen csalás miatt.
- 5394. Bíró János ellen megvesztegetés miatt.

Szeptember hó 25-én

- 6680. Marocsai Ferenc ellen lopás, hatóság elleni erőszak és két rendbeli szándékos emberölés miatt.
- 6639. Mathievics István ellen halált okozott súlyos testi sértés miatt.

Szeptember hó 27-én

- 5215. Holcer Fülöp ellen sikkasztás büntette és zár-törés vétsége miatt.
- 5398. Ifju Vajda János és társai ellen lopás miatt.
- 6897. Ivanovics Ivó ellen lopás miatt.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel	5 ó. 15 p.
B.-Brédről	1807. sz. szem. von. reggel	8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel	8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e.	9 ó. 39 p.
B.-Brédről	1805. sz. szem. von. d. e.	11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u.	4 ó. 08 p.
Vinkevezérel	6301. sz. szem. von. d. u.	5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este	7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este	8 ó. — p.
B.-Brédből	1803. sz. szem. von. éjjel	11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1304. sz. szem. von. reggel	5 óra 35. p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel	8 óra 24. p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel	8 óra 29. p.
Vinkevezé	6302. sz. szem. von. reggel	9 óra 49. p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 34. p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u.	2 óra 44. p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 20. p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este	6 óra 32. p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este	8 óra 18. p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel	11 óra 30.

F. évi május hó 1-től a B.-Brédből jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTAV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF kiadó

Hirdetések.

1004. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 7958/95. sz. végzése által Dr. Steiner Károlyné férj. Behm Gyuláné végrehajtató javára, Klein Adolf neje ellen 100 frt 50 kr. tőke, ennek 1895. év február hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 21 frt 95 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 251 frt 20 kr-ra becsült butából álló ingóságok, nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 17943/95. sz. kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Pécsett, Indóház-ut 37-ik sz. a.** leendő eszközlésére **1895. év szeptember hó 28 ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1895. évi szeptember hó 13. napján
Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

BÁNYATELEPEN

egy üzlethelyiség lakással és szöllővel f. évi november 1-től bérbeadandó.

Bővebbet Weidinger Ferenc-féle gőzmalom irodájában.

Nyilvános vegykísérleti állomás

Dr. Szilasi és Bernauer

a kir. keresk. és váltótörvényszék hites vegyészjei

Budapest, VIII. Baross-u. 59. (a József-körut mellett.)

Mindenféle vegyvizsgálatok elvégzése.

Vegyészeti gyárak berendezése.

Gyári üzemek ellenőrzése.

A „Hattyu” nagytermében !! Merelli-színház !!

Vasárnap 22., hétfőn szept. 23-án és kedden szept. 24-én nagy

DISZELŐADÁST

tart

Chevalier Merelli és BELLA CORA.

Itt először:

A műemberek (New-Yorkból.)

Itt először: **Misterium** egy nő eltűnése a közönség közül. Bella Corától a londoni kristály-palotából az ő elbájoló légi tükör illúziói, tánczai és átalakulásaival.

Színházi vízió (nagy illúzió)

HELYÁRAK: zártszék 1 frt, II. hely 60 kr, földszinti állóhely 40 kr, karzat 20 kr.

— Jegyek előre válthatók a nagytőzsdeben. —

Pénztárnyitás 7 órakor. — Kezdet 8 órakor.

ZONGORA RAKTÁR

XXXXXXXXXX

kölcsönző INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban. Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.
Bécs és a vidék részére